

Про секту

Літом 2020 у Львові відбулися зйомки фільму [TOVARYSTVO SEKTA](#). Це історія про групу друзів, що живуть у спільному просторі, їхньою повсякденністю є аудіальні галюцинації. Вони чують голоси з майбутнього, у якому настала квір утопія. Ці голоси належать експерт_кам, що описують прийдешню реальність з точки зору різних сфер діяльності, таких як політика, література, фізика, материнство, релігія та інших. Кожна з десяти сцен фільму присвячена окремій сфері. Галюцинації викликають реакцію, в якій друзі вбачають пряму дію для досягнення інклюзивного і безпечнішого майбутнього. Місце дії – це 2020 рік у так званій культурній столиці України, що відома своїми традиціоналістськими настроями. Проте, друзі не лише відчайдушно вдивляються в майбутнє, але й активно вплітають актуальний локальний контекст, щоб збагатити свої квірувальні практики.

Vlodko Kostyrko і Stanislav Perfecjkyj є художниками, які також працюють з галицьким контекстом. Щоправда, їхня увага спрямована в більшій мірі на зв'язок актуальних подій з минулим ніж з візіями майбутнього. Більше того, кіно – не їхній медіум. Проте, саме їх зацікавило обговорити фільм, який для інших громадян Галичини лишився непоміченим. Причиною непоміченості є, зокрема, цензурування Західноукраїнськими медіями.

Нижче представлені уривки з діалогу Vlodka Kostyrka і Stanislava Perfecjkooho в месенджері і

кадри з фільму.

S.P. ...в цьому відео Яна використовує, якщо мож так то назвати, поетику синтезу. Поєднання декламації декларацій з різними формами ілюстрації, теж не впевнений, чи то відповідний термін. Маю на увазі візуальний супровід текстів, в якому присутні різні перформативні практики... починаючи від стріт арту з розклеюванням намальованих на крафті плакатів у поєднанні з соматичними техніками і мистецькими інтервенціями, по біхевіор арт, наприклад.

V.K. TOVARYSTVO SEKTA zvučytj, jak kalambur.

S.P. Це, типу, про присутність в майбутньому... про товариство вільних сингулярностей, вони чують голоси з майбутнього, вони на одній хвилі. А сектою їх робить незалежність від усталених суспільством чинників традиційного контролю.

V.K. Його екселенція мені трохи розповідав про це відео. Слухаєш розумних людей, а чуєш себе. Такого себе, яким би ти міг бути, якби був раціональним.

S.P. ?

V.K. я про "В"- знаного прихильника нетрадиційної пунктуації. Він сказав, що це про нову локальність, про відмову від ідентичності, про мовлення як досвід, в якому формується буття спільності. Теж запропонував замінити поняття ленд арт на термін "землейобство".

S.P. Відеотвір Яни складається з десяти тем. В третій є перформанс, який нагадує театр оргії віденських акціоністів. Це таке ніби перенесення їхніх практик на український ґрунт. Для цієї ритуальної форми мистецтва ґрунт з метафори перетворився на мету. Власне цей фрагмент фільму називається ЗЕМЛЕЙОБСТВО.

V.K. ... Dlja samorealizaciji potrebna nezaležnistj. Bo tiljky nezaležnistj stvorjuje možlyvistj totaljnogo utotožnennja z idealom dlja dosjahnennja mety.

S.P. Все починається з теми міста як спільного простору. Спільність стає субститутом єдності, або ідентичності. Але на відміну від ідентичності, демократичність є іманентною властивістю спільності. Виразом демократичності є нічим не обмежені рівність і свобода. Після теми "міста" йде тема "фізики", потім вже згадана тема "екосексуальності", наступні це: "материнство", "література", "біохімія", "історія"...

V.K. "Історія" з плакатом "КОХАТИ НЕ ЖИВЕ", бо смерть це життя спроваджене до рівня малих перцепцій і юридичні та етичні бар'єри вже втратили владу над тілом. Тому крім історії ще має бути "релігія" ;-)

S.P. Власне “релігія” – це кінець, який приходить після “мови”. Мова через мовлення формує ставлення розуму і тіла до політики і політиків. Цю тему Яна назвав “золоченим екстазом”. Народ стає джерелом, тіла стають медіумом. Виділяється “золотий дощ”, який наче манна небесна спадає на ратушеву вежу - символ влади.

